

[Aksel Larsen.]

ninger tvinge Landarbejdere til at forlade eventuelt nogenlunde betalt Tørvearbejde eller andet Arbejde og gaa over til daarligt betalt Landbrugsarbejde; gør de det ikke, skal Lovens tunge Haand ramme dem. Det er jo det, der er i Gang, saadan optræder Staten over for Landarbejderne. Paa den anden Side optræder den over for det kornavlende og kornsælgende Landbrug paa en ganske anden Maade; dér siger den: Vi er villige til at give jer en saa stor Betaling, at I simpelt hen ikke kan lade være med at avle Korn og sælge det til Staten. (*Kristen Amby*: Det er da bedre end Knutten!). Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, som excellerer i at give mig Attest for, at jeg siger det aldeles rigtige og derfor er en stor Forbryder, kunde skaane sig selv for enten herfra eller nede fra sin Plads at tale om Ting, som han ikke har mindste Skygge af Begreb om. (*Kristen Amby*: Aah, det er en let Ripost!). Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby er Tilhænger af, at man med Trusel om Straf tvinger Landarbejdere til at gaa fra eventuelt nogenlunde betalt Arbejde over til daarligt betalt Arbejde, han er samtidig Tilhænger af, at man for at fremskaffe fornødent Brødkorn til Samfundets Behov giver det kornsælgende Landbrug en betydelig Overpris; og saa tillader han sig endelig for det tredje en saa mildest talt aandssvag Afbrydelse. (*Kristen Amby*: Den ramte i hvert Fald, det kunde jeg da høre!). Ja, jeg kan høre, at det ærede Medlem ømmer sig.

Jeg havde forleden en Diskussion med den højtærede Handelsminister om Regeringens økonomiske Politik; jeg bad om Besked om, hvilke Linier man fulgte, hvilke Muligheder der var for at skaffe Danmark Forsyninger udefra. Ministeren erklærede, at hans Opfattelse af, hvad Regeringen havde Pligt til i Retning af at fastlægge en økonomisk Linie og give Besked, havde ændret sig betydeligt med hans Indtræden i Regeringen. Før han kom ind i Regeringen, var han til enhver Tid af den Mening, at Regeringen skulde kunne give Besked om sin økonomiske Politik, men nu, da han var kommet ind i Regeringen, var det vanskeligt. Jeg har til Dels faaet et Svar i Dag paa det Spørgsmaal, jeg stillede forleden, gennem den Fremsettelsestale, den højtærede Landbrugsminister holdt. I denne Tale gentog han Gang paa Gang, at Tilførselen af Korn og Foderstoffer udefra er standset, og at vi nu maa indrette os paa at klare os udelukkende med de hjemmeavlede Foderstoffer.

Han erklærede, at vi var henvist til absolut Selvforsyning paa dette Punkt, og senere i sin Tale fastslog han igen, at Kornloven var nødvendig, fordi Tilførselen udefra af Brødkorn og Foderkorn udeblev. Lignende Udtalelser er fremsat, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, som har sagt, at efter 9. April er Landet helt afskaaret fra Kornforsyninger udefra.

Jeg vil gerne have at vide, paa hvilket Grundlag og med hvilken Berettigelse Regeringen anlægger dette Synspunkt. Jeg kan ikke indse, hvorfor dette Land skal være afskaaret fra Forsyning af Korn og Foderstoffer udefra. Jeg kan indse, at vi, som den øjeblikkelige Situation ligger, ikke kan importere Korn og Foderstoffer fra Kanada, Sydamerika og lignende Lande; men det maa dog være tilladt at bemærke, at Korn og Foderstoffer vokser ikke udelukkende paa den anden Side Atlanterhavet. Jeg mener, at naar Situationen har forandret sig saa radikalt, som den har den 9. April, skal man ikke sætte sig ned og sige: All right, vi er hermed afskaaret! Saa skal man give sig til at undersøge, om man andetsteds kan skaffe Kompensation eller delvis Kompensation for de manglende Tilførsler vestfra. Jeg er af den Opfattelse, at det maa være muligt fra kornavlende og kornsælgende Lande andetsteds; og i denne Forbindelse ikke mindst fra Sovjetunionen, at skaffe visse Tilførsler af Korn og Foderstoffer, og jeg forstaaer ikke, at Regeringen ikke bestræber sig af al Magt for at undersøge disse Muligheder og udnytte dem i det Omfang, hvori de er til Stede. Jeg siger, jeg forstaaer ikke, at Regeringen ikke gør det; for jeg har jo her Landbrugsministerens kategoriske Erklæring om, at Regeringen paa Forhaand anser det for udelukket at faa noget. Hvis Regeringen paa Forhaand mener, at Muligheden ikke er til Stede, saa kan man ikke forlange af os, at vi skal tro paa, at den virkelig undersøger disse Muligheder og forsøger at udnytte dem. Det ser altsaa for mig ud, som om Regeringen ogsaa i denne Henseende handler ud fra et forkert Grundsynspunkt, og ogsaa det gør, at vi aldeles ikke kan se med Velvilje paa den Kornlov, der er forelagt her i Regerings Udformning.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen holdt her en Tale, hvor han, saa vidt jeg fulgte med, omtrent i tykt og tyndt kritiserede Lovforslaget og sagde, det var daarligt i sin Udformning, til stor Skade for Husmandsbrugene o. s. v., o. s. v., og saa sluttede han sin Tale med at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.